

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/87/2018
Identifikačné číslo spisu:	3709207902
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3709207902.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcov 1/ P. O., bývajúceho v V. O., S.. K. Č.. XXX/XX, zastúpeného Doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., advokátom so sídlom v Piešťanoch, Nitrianska č. 5, 2/ H. O., bývajúcej v V.W. O., S.. K. Č.. XXX/XX, 3/ B.Í. O., bývajúceho v V. O., S.. K. Č.. XXX/XX, proti žalovanému S. Y., bývajúcemu v V. O. Č.. XXX/X, zastúpenému JUDr. Dušanom Divkom, advokát, spol. s.r.o., so sídlom v Považskej Bystrici, Šoltésovej č. 346/1, o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4 C 126/2009, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. júna 2017 sp. zn. 19 Co 53/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom z 25. augusta 2016 č.k. 4 C 126/2009-641 zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa proti žalovanému domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi časti parcely č. 588/2 v katastrálnom území V. O., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX v rozsahu 86 m², ktorá bude vymedzená znaleckým posudkom ustanoveného súdneho znalca z odboru geodézie, keď tvrdili, že plocha vo výmere 86 m² z ich pozemku - parcely KN C 588/1 zasahuje do parcely žalovaného KN C 588/2. I keď žalobcovia 2/ a 3/ v priebehu konania priebeh vlastníckej hranice medzi parcelami KN C 588/1 a 588/2 nespochybňovali, vzhľadom na nerozlúčné spoločenstvo so žalobcom 1/, súd prvej inštancie konal o žalobe tak, ako by sa jednalo o žalobu všetkých žalobcov 1/-3/. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že za účelom zistenia hranice medzi uvedenými parcelami doplnil dokazovanie výsluchom znalca, nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie znalcom IK., ktorého zároveň vypočul na pojednávaní dňa 25. augusta 2016. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný je vlastníkom v celosti parcely KN C 588/2 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 479 m² zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie V. O.. Spoluvlastnícky podiel 1/2-icu nadobudol v dedičskom konaní D 494/64 po svojej matke X. Y., rod. X. a spoluvlastnícky podiel 1/2-icu v

dedičskom konaní D 1697/90 po svojom otcovi S. Y. Pôvodná žalobkyňa a jej manžel boli bezpodielovými spoluvlastníkmi parcely KN C 588/1 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 499 m² zapísanej na liste vlastníctva č. XX katastrálne územie V. O. a na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie V. O. boli zapísaní aj ako bezpodieloví spoluvlastníci parcely KN E 588/3 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 254 m², titulom nadobudnutia bolo Rozhodnutie R II 85/66 a Rozhodnutie o schválení ROEP č. 1/2001. V súčasnej dobe sú ako podieloví spoluvlastníci parcely KN C 588/1 v podiele 1/3 na liste vlastníctva č. XX katastrálne územie V. O. zapísaní žalobcovia 1, 2/, 3/. V konaní bolo nesporne zistené, že Dohodou o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 30. mája 1966 bývalý MsNV v Považskej Bystrici zriadil pre právnych predchodcov žalobcov 1/, 2/, 3/ (pôvodní žalobcovia 1/, 2/) právo osobného užívania parcely č. 588/3 katastrálne územie V. O. vo výmere 585 m² za účelom výstavby rodinného domu. Štátne notárstvo v Považskej Bystrici dňa 9. júna 1966 zaregistrovalo túto dohodu pod č. R II 85/66, čím v zmysle článku III. tejto dohody vzniklo právnym predchodcom žalobcov právo osobného užívania uvedeného pozemku. Podľa § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo osobného užívania uvedeného pozemku sa zmenilo dňom 1.1.1992 na vlastnícke právo a v zmysle § 872 ods. 4 Občianskeho zákonníka sa stali právní predchodcovia žalobcov 1/, 2/ W. O. a J. O. bezpodielovými spoluvlastníkmi uvedeného pozemku parcela č. 588/3 katastrálne územie V. O.. Podkladom pre uvedenú dohodu o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 30. mája 1966 bol geometrický (polohopisný) plán č. 915-0137-5 zo dňa 28. augusta 1965 a výkaz plôch vyhotovený Ústavom geodézie a kartografie pre kraj Stredoslovenský, pracovnou skupinou v Považskej Bystrici č. 915-0137-5 zo dňa 30. augusta 1965 pod vedením H. F. X.. Uvedený pozemok vlastnícky patril Československému štátu a bol pridelený do osobného užívania právoplatným rozhodnutím Finančného odboru býv. ONV v Považskej Bystrici zo dňa 25. mája 1966 č.j. Fin.79/66. V geometrickom pláne H. X. je zameraná a zakreslená v tom čase už jestvujúca parcela 588/2 a parcela 588/3, ktorá bola vytvorená z dielov a, b, c, d, ktoré podľa Výkazu plôch ku geometrickému (polohopisnému) plánu č. 915-0137-5 predstavujú spolu stavebný pozemok, pozostávajúci z časti role, neplodnej plochy, potoka a ulice. Tento geometrický plán teda určoval konfiguráciu (tvar) a výmeru parcely 588/3, ktorá bola neskôr v roku 1980 prečíslovaná na parcelu 588/1. Právnym predchodcom žalobcov bol teda pridelený do užívania pozemok s hranicou susediaceho pozemku parcely KN C 588/2, ktorá je tvorená plotom, ktorý pôvodne vybudoval právny predchodca žalovaného v roku 1956, teda ešte predtým, ako právní predchodcovia žalobcov v roku 1966 uzatvorili Dohodu o zriadení práva osobného užívania parcely 588/3. Podľa názoru súdu je východiskovým okamihom pre určenie priebehu hranice rok 1965, kedy bol vyhotovený geometrický plán H. X., kde bola zakreslená parcela 588/3, ktorá bola vo svojom tvare a výmere a následne odovzdaná do užívania právnym predchodcom žalobcov. Súd preto nemohol vychádzať z podkladov pri určovaní hranice a výmery parcely 588/ 3 resp. 588/1, ktorá bola určená pozemnoknižným stavom tak, ako žiada žalobca I/, pretože právní predchodcovia žalobcov sa stali vlastníkmi parcely 588/3 tak, ako im bol pridelený do osobného užívania. Preto akékoľvek porovnávanie údajov týkajúce sa parcely 588/3 resp. 588/1 s pozemnoknižným stavom alebo stavom pred rokom 1966, ktorého sa domáhal žalobca I/, je pre toto konanie irelevantné. Podľa záveru znaleckého posudku H. V. je pôvodná parcela č. 588/3 je identická s parcelou KN C 588/1 o výmere 499 m² a s časťou parcely KN C 6105/1 vodná plocha o výmere 11 737 m² (parcela 6105/1). Ďalej zo záveru znaleckého posudku H. V. č. 13/2015, ako aj z výsluchu znalca je zrejmé, že hranica medzi parcelami KN C 588/1 a KN C 588/2 porovnávajúc súčasný stav so stavom existujúcim v geometrickom pláne H. X. zostala nezmenená. Tak H. W. ako aj H. V. zhodne uviedli, že rozdiel vo výmere pozemku parcela č. 588/1 neznamenaá zmenu vlastníckej hranice medzi pozemkami žalobcov a žalovaného, ale rozdiel sa nachádza v potoku parcely KN C 6105/1. Je nesporné, že parcela KN C 588/1 je tvorená okrem hranice s pozemkom žalovaného aj oblúkom, ktorý hraničí so štátnou cestou - parcela č. 575/2 a hranicou potoka. V konaní bolo preukázané, že rozdiel vo výmere parcely č. 588/1, na ktorý neustále poukazoval žalobca I/ mohol nastať aj v časti oblúku, čo vyplýva z rozdielu medzi v minulosti určeným spôsobom merania a súčasným technicky vyspelejšími možnosťami pri zameriávaní pozemkov. Pokiaľ žalobca namietal, že súd neuložil znalcovi otázky, hoci od neho žiadal označiť tieto otázky, súd uviedol, že o tom, aké dôkazy budú vykonané, rozhoduje súd. Je pravda, že žalobca I/ doručil súdu otázky pre znalca, ktoré aj keď nie doslovne, boli znalcovi uložené v znaleckej úlohe, v uznesení zo dňa 15.2.2016, sp. zn. 4C/126/2009 - 573. To, že znalcovi nebola uložená otázka v presnom znení ako žiadal žalobca, ešte neznamenaá, že súd uložil znalcovi znaleckú úlohu v znení, ktoré by bolo v rozpore s návrhom žalobcu I/. Pokiaľ žalobca I/

žiadal, aby znalec použil lomové body a omerné miery, ktoré sú vyznačené v katastrálnej mape z roku 1947, súd poukazuje na to, že spôsob, akým znalec vykoná znaleckú úlohu je otázkou odbornou a súd nemôže znalci určovať takýto postup. V konečnom dôsledku znalec H. V. vypracoval znalecký posudok porovnávajúci geometrický plán H. X. a súčasný stav tak, ako v podstate žiadal žalobca I/, pričom na pojednávaní uviedol, že podkladom pre vyhotovenie znaleckého posudku bola aj katastrálna mapa z roku 1947. Súd preto považoval za bezpredmetné, aby zabezpečil ako dôkaz z katastra nehnuteľností katastrálnu mapu z roku 1947, pretože takýto podklad už použil znalec H. V..

1.2. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že hranicu medzi parcelami KN C 588/1 a 588/2 tvorí jestvujúce oplotenie, ktoré v znaleckom nákrese H. W. predstavuje spojnicu bodov b, d, c vyznačenú modrou trhanou čiarou. V znaleckom nákrese H. V. hranica predstavuje spojnicu bodov b, c, pričom betónový múrik, ktorý reálne tvorí hranicu medzi parcelami žalobcov a žalovaného, sa nachádza na pozemku žalobcov v povolenej odchýlke. Obaja znalci pripustili, že parcela KNC 588/1 bola zmenšená o istú výmeru, ktorá však netvorí súčasť parcely 588/2, ale sa nachádza na inom mieste a to v časti pozemku pri jestvujúcom potoku, ktorý znalec H. W. v Prílohe č. 1 znaleckého nákrešu označil písmenom „f“, a ohraničil zelenou čiarou. Znalec H. V. prevzal tieto údaje zo znaleckého posudku H. W. do svojho posudku považujúc ich za správne, s doplnením možného zmenšenia výmery pozemku určenej nepresným meraním, síce v čase zamerania v geometrickom pláne č. 95-01375 za v tom čase správne, avšak z pohľadu súčasných geometrických meraní za nepresné. Uvedené podporuje aj skutočnosť, že podľa Výkazu plôch ku geometrickému (polohopisnému plánu č. 91501375 zo dňa 30.8.1965) parcela 588/3 vznikla z pozemkov, ktoré svojou kultúrou tvorili roľu, neplodnú plochu, potok a ulicu. Vychádzajúc preto z vykonaného dokazovania súd nezistil žiadne iné skutočnosti, pre ktoré by bol priebeh hranice iný ako ten, ktorý bol zistený na ohliadke na mieste samom a taktiež znaleckým dokazovaním. V priebehu konania nebolo preukázané, že časť pôvodnej parcely 588/3 resp. časť parcely 588/1 zasahuje do parcely 588/2 a preto dospel jednoznačne k záveru, že žaloba je nedôvodná. Žalovaný ako vlastník parcely KN C 588/2, katastrálne územie V. O., nezasahuje do vlastníckeho práva žalobcov, z ktorého dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 za použitia § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré mu súd priznal v rozsahu 100 %. Súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania len voči žalobcovi I/, pretože tento jediný mal záujem na ďalšom vedení sporu. Žalobcovia 2/, 3/ už od roku 2011 nemienili pokračovať v konaní, avšak vzhľadom na nerozlučné procesné spoločenstvo museli vystupovať na strane žalobcov popri žalobcovi I/. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu I/ rozsudkom z 15. júna 2017 sp. zn. 19 Co 53/2017 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok proti žalobcovi I/ na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd po preskúmaní všetkých rozhodujúcich námietok žalobcu vznesených v odvolaní sa stotožnil so skutkovými i právnyymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky žalobcu I/ uvedené v podanom odvolaní, ktoré sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Z tohto dôvodu sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukázal.

2.1. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol nasledovné: Pokiaľ žalobca I/ naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP videl v tom, že súd prvej inštancie nepoložil znalcom otázku, ktoré žiadal žalobca, z ktorého dôvodu považoval znalecké posudky za nesprávne vykonané, odvolací súd poukázal na to, že procesný postup súdu pri nariadení znaleckého

dokazovania a jeho vykonanie bolo potrebné posudzovať podľa Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016. Odvolací súd po preskúmaní danej odvolacej námietky dospel k záveru, že procesným postupom súdu v súvislosti so znaleckým dokazovaním nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým by bolo stranám sporu znemožnené uskutočňovať im patriace procesné práva, tento procesný postup súdu bol v otázke nariadenia znaleckého dokazovania, výsluchu znalcov i hodnotenia týchto dôkazov súladný s procesnými predpismi, t.j. s Občianskym súdnym poriadkom (do 30.6.2016) a od 1.7.2016 s Civilným sporovým poriadkom. Pokiaľ súd na žiadosť žalobcu nezabezpečil kameru na zaznamenávanie nahrávania celého súdneho procesu a súd tento jeho návrh zamietol, jeho postup považoval za legitímny, pretože takáto povinnosť súdu z procesných predpisov nevyplýva. To platí aj o námietke dovolateľa, že súd prvej inštancie mu neumožnil názorne prezentovať svoje tvrdenia proti znaleckým posudkom na prezentačnej bielej tabuli a toto mu umožnil kresliť iba na papier, aby mohol znalcom položiť otázky, čo nepovažoval za dostatočné. Odvolací súd konštatoval, že tento procesný postup súdu nemohol mať za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, keďže ním zhotovené grafické znázornenia jeho nároku sa opakovane v spise nachádzajú, pričom nemôžu byť podkladom pre rozhodnutie súdu v danej veci, nakoľko žalobca nie je geodet a jeho náčrty majú povahu výlučne jeho tvrdenia bez relevantnej dôkaznej sily.

2.2. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konkrétne keď neuložil kontrolnému znalcovi konkrétne úlohy, ktoré označil, nezadovážil listiny z katastra nehnuteľností, nadobúdacie tituly od roku 1947 s geodetickými podkladmi ako geometrické plány, listy vlastníctva a podobne, a to ohľadne všetkých prevodov pozemkov a zmien v katastri, týkajúcich sa parciel KN - C č. 588/2, parcely KN - C č. 588/1 a KN - E č. 588/3, nezadovážil všetky relevantné dokumenty (tituly nadobudnutia, geometrické plány, listy vlastníctva, atď.) ohľadne prevodov pozemkov v katastri nehnuteľností, týkajúcich sa pozemku v súčasnosti evidovaného v katastrálnom území V. O. ako parcela KN - C č. 588/2, ktorý má byť údajne vo vlastníctve žalovaného, odvolací súd uviedol, že podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP spočíva v tej skutočnosti, že ak strana sporu navrhla vykonanie dôkazu, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonával, vzniká nedostatok v skutkových zisleniach, ktorý treba odstrániť. Súd prvej inštancie žalobcom 1/ navrhované dôkazy nevykonával, nakoľko ich považoval pre dané konanie jednak za bezpredmetné, jednak za nedôvodné, nakoľko listinné dôkazy, smerujúce k zisteniu, ako, kedy, za akých okolností a akým titulom nadobudli právni predchodcovia predmet svojho vlastníckeho práva, nie je v danej veci právne významné. Na pojednávaní dňa 25. augusta 2016 vyhlásil uznesenie, ktorým vykonanie žalobcom 1/ navrhovaných dôkazov zamietol. Odvolací súd zdôraznil, že citovaný odvolací dôvod nie je daný v prípade každého opomenutia vykonania navrhnutých dôkazov, ale len v prípade, pokiaľ súd prvej inštancie nevykonával dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, teda dôkazy, ktoré by mohli byť spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd nezistil dôvody pre zadováženie listinných dôkazov, navrhovaných žalobcom 1/ v priebehu súdneho konania, ako i v odvolacom konaní, vrátane nariadenia ďalšieho kontrolného znaleckého dokazovania v danej veci, rovnako ako súd prvej inštancie. Poukázal na to, že v konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie súdnym znalcom, ako i kontrolné znalecké dokazovanie ďalším súdnym znalcom, ktorých závery sú jednoznačné a totožné v otázke, či v parcele žalovaných (KN-C č. 588/2) sa nachádza časť parcely žalobcov (KN-C č. 588/1) vo výmere 86 m², keď obaja znalci na uvedenú otázku odpovedali jednoznačne záporne, preto je žaloba žalobcov bez akýchkoľvek pochybností nedôvodná. Otázky, ktoré mienil žalobca 1/ riešiť ďalším dokazovaním, ktoré sa týkali tej skutočnosti „kde sa nachádza zvyšok ich parcely nad výmeru 521 m²“, resp. otázok týkajúcich sa nadobúdacích titulov vlastníctva na strane žalovaného, mapových podkladov od roku 1947 a pod., nie sú predmetom tohto súdneho konania a nebol žiaden dôvod na tieto otázky vykonávať v tomto súdnom konaní dokazovanie. Dôvodom na nariadenie ďalšieho kontrolného znaleckého dokazovania nemôže byť len subjektívny názor strany sporu o nesprávnom výsledku znaleckého dokazovania bez uvedenia právne významných dôvodov tvrdenej nesprávnosti. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie o nadbytočnosti vykonávania ďalšieho dokazovania navrhovaného žalobcom 1/, a preto i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, uplatnený žalobcom 1/, nepovažoval za daný.

2.3. Žalobca 1/ v podanom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potreba považovať taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu podľa § 191 CSP. Podľa citovaného zákonného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu. Týmto odvolacím dôvodom možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP daný nebol.

2.4. Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod uplatnený žalobcom 1/ podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, prvoinštančný súd správne aplikoval ustanovenie hmotného práva § 126 Občianskeho zákonníka, pričom správne realizoval i výklad tohto zákonného ustanovenia a odvolací súd sa s jeho právnym posúdením danej veci v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP nebol daný.

2.5. Záverom odvolací súd zdôraznil, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu 1/ obsiahnutými v jeho rozsiahlom odvolaní (č.l. 646 až č.l. 741), keďže odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania, keď nezistil žiadne dôvody na použitie § 257 CSP, ktorého sa odvolateľ dožadoval. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca 1/, prípustnosť ktorého odôvodnil § 420 písm. f) CSP. K vade v zmysle tohto ustanovenia došlo tým, že súd objektívne nevyhodnotil dôkazy, ktoré podal na súde prvej inštancie a následne aj na odvolacom súde. Jeho návrhy na dokazovanie súd zamietol, nesprávnym procesným postupom, na ktoré mnohokrát upozorňoval a v mnohých písomnostiach spracoval, čím mu znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva, a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na druhej strane ale dôkazy, ktoré predložil žalovaný a podľa jeho názoru (dokazuje to vo svojom dovolaní) boli pozmenené tak, tieto dôkazy súd vyhodnotil ako pravdivé. Dovolateľ tvrdil, že žalovaný nikdy nevlastnil parcelu č. 588/2 a táto parcela bola vpísaná za pomoci podozrenia trestného činu falšovania a pozmeňovania úradných listín. Všade tam, kde je parcela č. 588/2, jedná sa o pozemok žalobcov č. 588/1 a parcelu D. Okresný súd zamietol jeho návrh na zameranie pozemku, a ak by tak urobil, zistil by rozdiel, o ktorý prišli žalobcovia falšovaním listín (je to vždy o rozdiel parcely č. 588/2). Námietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný nepredložil zmluvu o spôsobe nadobudnutia parcely č. 589, ktorá podľa ich vedomostí bola spísaná a objasnila by mnoho podstatných vecí. V ďalšej časti dovolania námietal nedostatky znaleckých posudkov, znalec napriek jeho upozorneniu, aby premeral pozemky podľa nefalšovaných geometrických bodov tak neurobil, jeho námietky súd nebral do úvahy. Ďalej dovolateľ podrobne v dovolaní označil a podrobne rozviedol dôkazy svedčiace o pravdivosti jeho žaloby, ktoré neboli zohľadnené súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom, ako aj dôkazy, ktoré žalovaný zamlčal a pozmenil vo svoj prospech a vytvoril také úradné listiny, čo nemajú nič s vlastníckymi právami a s právom vlastniť pozemok - parcelu č. 588/2. Všetko, čo sa týka tejto hypotetickej parcely, je na úkor parcely, ich práv a zákonných nárokov. Trval na tom, že žalovaným boli pozmenené všetky úradné listiny v prospech právne

neexistujúcej parcely č. 588/2. Jeho nebohí rodičia boli vlastníkami parcely č. 588/3 (čo potvrdzujú jeho dôkazy) a z tejto parcely, nevie akým spôsobom, vznikla parcela č. 588/2, ktorej vlastníkom sa stal žalovaný. Preto sa ako zákonný dedič po svojich rodičoch domáha spravodlivosti a žiada o vrátenie parcely č. 588/2. Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť odvolaciemu súdu, prípadne súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako oneskorene podané odmietnuť, pretože rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi 1/ doručený 25. augusta 2017, preto dovolanie mohol podať do 25. októbra 2017. Dovolanie podal na Krajský súd v Trenčíne až 15. novembra 2017, teda v rozpore s § 427 CSP. Zároveň žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

5. Žalobca v duplike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že jeho dovolanie je podané v zákonnej lehote (§ 427 CSP), keďže rozsudok krajského súdu bol doručený jeho právnomu zástupcovi JUDr. Legéňovi 12. septembra 2017 a dovolanie podal na poštovú prepravu 11. novembra 2017, teda včas.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Dovolanie žalobca 1/ podal v zákonom stanovenej lehote podľa § 427 ods. 1 CSP, zo spisu vyplýva, že rozsudok krajského súdu bol doručený advokátovi žalobcu 1/ JUDr. Legéňovi 12. septembra 2017, dovolanie žalobca podal na pošte 11. novembra 2017, teda jeho dovolanie bolo podané v zákonnej lehote v zmysle § 427 ods. 1 CSP. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

8. Žalobca 1/ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. K prípustnosti dovolania žalobcu 1/ podľa § 420 písm. f/ CSP dovolací súd uvádza, že znakmi vady zmätočnosti konania podľa tohto ustanovenia sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia

predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu.

12. Z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že dovolateľ vyvodzuje jeho prípustnosť z toho, že súdy v konaní nedostatočne zistili rozhodujúce skutkové okolnosti (nezadovážili listinné dôkazy, ktoré navrhoval vyžiadať, nevykonali znalecké dokazovanie na okolnosti, ktoré on navrhoval a nevykonali znalecké dokazovanie spôsobom, ktorý on žiadal. Aj v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu do 30. júna 2016 sa vyskytovali námietky dovolateľov vyššie uvedených skutočností. Najvyšší súd vo vzťahu k takýmto námietkam dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012) a pre úplnosť dodáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

12.1. K dovolacej argumentácii žalobcu dovolací súd uvádza, že i keď predchádzajúca právna úprava ukladala účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd nebol viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nebol povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie toho, či sa vyhovie návrhu na vykonanie dokazovania a ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, bolo vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania. Najvyšší súd to vyjadril už v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 37/1993, v ktorom vysvetlil, že prípadné nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesnú vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania. V rozhodnutí, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 125/1999, najvyšší súd vysvetlil, že ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Nová právna úprava na samej podstate týchto skorších právnych záverov najvyššieho súdu nič nezmenila.

12.2. Obdobne prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

13. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu 1/ z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nevyplýva. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.